

Ympäristövaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ympäristönsuojelulain ja jätelain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ympäristönsuojelulain ja jätelain muuttamisesta (HE 84/2017 vp): Asia on saapunut ympäristövaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- erityisasiantuntija Jussi Airaksinen, ympäristöministeriö
- ympäristöpäällikkö Miira Riipinen, Suomen Kuntaliitto
- johtava ympäristötarkastaja Saara Juopperi, Vantaan kaupunki
- lakimies Minna Ojanperä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- erityisasiantuntija Tapani Veistola, Suomen luonnonsuojeluliitto ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Suomen ympäristökeskus
- Suomen Yrittäjät ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan ympäristönsuojelulakia ja jätelakia muutettavaksi siten, että valvontaviranomaisten oikeutta periä kustannuksia vastaavasti maksuja suorittamistaan valvontatoimenpiteistä laajennettaisiin. Esityksen tavoitteena on vahvistaa kuntien ja valtion viranomaisten taloudellisia voimavaroja valvontatehtävien asianmukaiseksi hoitamiseksi.

Ympäristönsuojelulain mukaisen valvonnan maksullisuus ulotettaisiin koskemaan pilaantuneen maaperän kunnostamistoimenpiteiden valvontaa. Lisäksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle säädettäisiin oikeus periä maksu onnettomuus-, haitta- tai rikkomustilanteissa tehdyistä tarkastuksista. Jätelain mukaisen valvonnan maksullisuuden sääntelyä tarkistettaisiin vastaamaan ympäristönsuojelulakia siten, että valvontaviranomaiset voisivat periä valvottavalta maksun muun muassa määräaikaistarkastuksista ja rikkomusten johdosta annettujen määräysten noudattamisen valvonnasta.

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

Lisäksi esityksessä ehdotetaan täsmennettäväksi viranomaisten toimivaltaa vakuuden asettamisessa silloin, kun vakuus vaaditaan aloitettaessa ympäristöluvanvarainen toiminta muutoksenhausta huolimatta.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena ja puoltaa esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Ympäristönsuojelun jälkivalvonnan tehostaminen

Ympäristönsuojelulainsäädäntöä on pitkäjänteisesti kehitetty ja edelleen kehitetään lupamenettelyä keventävään suuntaan siirtämällä toimintoja rekisteröintimenettelyn tai ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Ennakollisen valvonnan keventäminen merkitsee samanaikaisesti tarvetta vahvistaa jälkivalvontaa. Valiokunta kannattaa ympäristönsuojelun valvontamaksujen käytön laajentamista hallituksen esityksessä ehdotetulla tavalla sekä kuntien että valtion valvontaviranomaisten osalta. Valvontamaksut otettiin käyttöön vuoden 2014 ympäristönsuojelulain kokonaisuudistuksessa pitkän valmistelun jälkeen (YmVM 3/2014 vp — HE 214/2013 vp). Valvontamaksuja on pidettävä tarpeellisina toiminnan rahoittamisen kannalta, vaikka myös niiden käyttömahdollisuuden laajentamisen jälkeen suurin osa sekä kuntien että elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten ympäristönsuojelulain mukaisen valvonnan menoista on edelleen katettava verotuloilla. Valiokunta korostaa, että valvontamaksujen avulla voidaan kuitenkin osaltaan vahvistaa valvonnan voimavaroja ja siten tehostaa valvontaa.

Hallituksen esityksen perustelujen mukaan ELY-keskusten valvontavoimavaroja on voitu vahvistaa, vaikka ympäristöhallintoon yleisesti on kohdistunut säästöpainetta. Valiokunta pitää tärkeänä, että viranomaisille turvataan jatkossakin riittävät resurssit myös kunnissa. Valvontatyön rahoituksessa on tarpeen edelleen kiinnittää huomiota lainsäädännön perusrakenteen vähittäiseen muutokseen, jossa ennakollisen valvonnan keventämisen vastapainoksi on jälkivalvontaa tehostettava.

On myös tärkeää, että valtion lupa- ja valvontaviranomainen, tällä hetkellä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, tukee kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen ympäristövalvontaa ajankohditaikoinen koulutusta ja asiantuntija-apua antamalla. Valmisteilla olevassa maakuntauudistuksessa ympäristölupa- ja valvontatehtävät kootaan valtion lupa- ja valvontavirastoon, jonka tulisi vastata osaltaan tukea myös kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen työtä.

Kehotus, määräys ja kielto

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle annetaan valtuus periä valvontamaksu lain 169 §:n mukaisista onnettomuus-, haitta- ja rikkomustilanteissa tehtävistä tarkastuksista. Näitä olisivat ennakollisesti rikkomuksen tai laiminlyönnin toteamiseksi

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

si taikka sellaisen johdosta annettavan kehotuksen tai määräyksen noudattamisen varmistamiseksi tehtävät tarkastukset.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että asianomaisessa kohdassa hallituksen esityksen perusteluissa todetaan harhaanjohtavasti, että maksu peritään ainoastaan sellaisissa tilanteissa, joissa tarkastus johtaa määräyksen tai kiellon antamiseen. Ehdotetun 205 §:n 2 momentin uuden 3 kohdan mukaan maksun saa kuitenkin periä tarkastuksista, jotka johtavat määräyksen, kehotuksen tai kiellon antamiseen, joten hallituksen esityksen perusteluissa tulisi mainita myös kehotuksen antaminen valvontamaksun perusteena.

Valiokunta pitää tarkoituksenmukaisena, että kunnan ympäristöviranomaisella on mahdollisimman laaja oikeus periä valvontamaksu. Valvontamaksun perimismahdollisuus on kuitenkin sidottava hallituksen esityksessä ehdotetuin tavoin laissa säädettyyn perusteeseen, kuten kehoitus, määräys tai kiello. Valiokunta toteaa, että kehoitus ei ole hallintopäätös, johon liittyy valitusoikeus. On kuitenkin tärkeää, että kaikki kehotukset, myös mahdollisesti suullisesti annetut, kirjataan. Asiakirjasta tulee myös ilmetä kehotuksen luonne ja se, että siitä ei voi valittaa.

Valiokunta toteaa, että kehoitus on valvontaviranomaisen antamaan määräykseen tai kieltoon verrattuna kevyempi keino ilmaista viranomaisen kannanotto ilmenneeseen haittaan tai epäkohtaan. Kehotuksen eroa määräykseen ja kieltoon olisi valiokunnan mielestä ollut tarpeen avata hallituksen esityksen perusteluissa. Kehotuksesta säädetään ympäristönsuojelulain 179 §:ssä, jossa sitä ei kuitenkaan varsinaisesti määritellä. Mainitun lainkohdan mukaan, jos lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä ei ole noudatettu, valvontaviranomaisen on asian laatu huomioon ottaen kehotettava lopettamaan säännösten tai määräysten vastainen menettely ja ryhdyttävä toimiin 175 ja 176 §:ssä tarkoitettujen hallintopakkoasian vireille saattamiseksi. Pykälän 2 momentin mukaan valvontaviranomaisen on valvottava, että kehotusta ja hallintopakkoasiassa annettua kielloa tai määräystä noudatetaan. Säännös lisättiin ympäristönsuojelulakiin kokonaisuudistuksessa vuonna 2014 (HE 214/2014 vp), ja sen mallina oli vastaavansisältöinen vesilain 14 luvun 2 §. Säännöksellä pantiin täytäntöön teollisuuspäästödirektiiviin sisältyvä vaatimus, mutta sen toettiin esityksen perusteluissa koskevan muutakin ympäristönsuojelulain mukaista valvontaa.

Valiokunta pitää hyvänä viranomaisten toimintatapaa, jossa ensisijaisesti pyritään korjaamaan epäkohta mahdollisimman pehmeällä keinolla. Ensisijaisesti suositetaan neuvontaa ja kehoituksia ja vasta sitten hallintopakkoa uhkineen kuitenkin siten, että valvontaviranomainen harkitsee luonnollisesti käytettävien toimenpiteiden voimakkuutta suhteessa ilmenevään epäkohtaan ja sen luonteeseen. Esimerkiksi asumisessa syntyvä haitta naapurille voi olla luonteeltaan ja vakavuudeltaan hyvin erilainen verrattuna vaarallisia aineita käsittelevän teollisuuslaitoksen toiminnasta mahdollisesti aiheutuviin haittoihin. Valiokunta korostaa, että aiheutuvat kustannukset kuuluvat aina haitan aiheuttajan maksettaviksi.

Kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset valvovat toimintojen ympäristöriskeistä riippuen monenlaisia jätelain 124 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisia laitoksia ja yrityksiä, joissa syntyy vaarallista jätettä. Tällaisia kohteita ovat tyypillisesti esimerkiksi autokorjaamot. Riskiperusteisen valvontansa suunnittelun ja resurssiensa kohdentamisen tueksi kunnat ovat kirjanneet myös näitä kohteita ympäristönsuojelun valvontasuunnitelmiinsa, vaikka siihen ei velvollisuutta olisikaan. Valvontamaksun voi kuitenkin periä vain toiminnoista, jotka kunnan on sisällytettävä valvonta-

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

suunnitelmaan. Valiokunta katsoo, että valvontamaksun perimismahdollisuuden laajentamista kattamaan myös tällä tavoin valvontasuunnitelmaan sisällytetyt toiminnot tulisi jatkossa tarpeen mukaan selvittää.

Valiokunta toteaa kuitenkin, että käytännössä ongelma ei ole välttämättä suuri. Jos autokorjaamoissa syntyy jätettä, jolla voi olla yhteys jätteiden kansainvälisiin siirtoihin, valvonnan suunnitteluvälineellisyys ja maksuperuste on olemassa. Autopurkamaisissa kansainvälisten jätteensiirtojen mahdollisuus on usein olemassa, mutta autokorjaamojen osalta vaihtelua on enemmän. Välillä on epäselvää, onko toiminnan luonne enemmän autojen korjaamista vai purkamista. Joka tapauksessa epäily siitä, että jätteitä ollaan siirtämässä kansainvälisesti, tuo autokorjaamon valvontasuunnitelman ja maksuperusteen piiriin.

Valiokunta pitää tarkoituksenmukaisena muuttaa jätelain 144 a §:ää valvontaviranomaisen kannan mukaisesti siten, että maksujen kohtuullistaminen koskee myös kansainvälistä jättesiirtoa. Kansainvälisiä jättesiirtoja ei ole syytä rajata kohtuullistamisen ulkopuolelle, sillä toisin kuin hallituksen esityksessä todetaan, kansainvälisissä jättesiirroissa jätteiden yhteys elinkeinonharjoittajaan tunnetaan. Tämä koskee sekä ilmoitusmenettelyssä haettavia jättesiirtolupia että vaarattomien jätteiden siirtoja. Näissä tapauksissa jätteen tuottaja ilmoitetaan siirtoihin kuuluvissa asiakirjoissa. Yhteys elinkeinonharjoittajiin on epäselvä tapauksissa, joissa yleensä ulkomaalaiset luonnolliset henkilöt tai mahdollisesti mikroyritykset välittävät käytettyjä elektroniikkalaitteita ja autoja sekä autojen varaosia useimmin Afrikkaan. Neuvonta ja valistus tavoittavat kyseisiä toimijoita huonosti. Laitteet ja varaosat hankitaan nettipalstoilta, kierrätyskeskuksista, tuttavilta ja autopurkamaisista ja -korjaamoista. Kaikkea käytetyn tavaran vientiä koskee viejän osoitusvelvollisuus (jätteesiirtoasetuksen muutos ((EU) N:o 660/2014 ja laki (410/2014) jätelain muuttamisesta, 117 a §) siitä, että siirrettävä aine tai esine ei ole jätettä. Tarkastuksiin osallistuvat viranomaiset voivat vaatia asiakirjatodisteita, esimerkiksi tietoa aineen tai esineen alkuperästä, todistusta toimintakunnosta ja varmistusta asianmukaisesta pakkaamisesta sen varmistamiseksi, ettei kyseessä ole jätevientä. Viranomaiset voivat päättää, että aine tai esine on jätettä, jos riittäviä todisteita ei ole toimitettu viranomaisten asettamassa määräajassa. Tällöin kuljetusta käsitellään laittomana jättesiirtona.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta

205 §. Maksut. Valiokunta ehdottaa 205 §:n 2 momentin 3 kohdan lakitekniistä muuttamista siten, että viranomaisen käytettävissä olevat keinot mainitaan kevyimmästä voimakkaimpaan, jolloin järjestyksessä ensin on kehoitus, sitten määräys ja lopuksi kieltä.

2. Laki jätelain muuttamisesta

144 a §. Mikroyritysten valvonnasta perittävä maksu. Valiokunta ehdottaa, että kansainvälisiä siirtoja ei rajata kohtuullistamisen ulkopuolelle, sillä valvontaviranomaiselta saadun näkemyksen mukaan hallituksen esityksen perusteluissa sanotusta poiketen yhteys elinkeinonharjoit-

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

tajaan tunnetaan ja kohtuullistamiselle voi olla perusteet. Pykälästä tulee siten poistaa sivulause "ellei kyse ole kansainvälisestä jätteen siirrosta".

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Ympäristövaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 84/2017 vp sisältyvät 1. ja 2. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 199 §:n 1 momentti, 205 § ja 206 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 205 § laissa 423/2015, seuraavasti:

199 §

Luvanvaraisen toiminnan aloittaminen muutoksenhausta huolimatta

Lupaviranomainen voi perustellusta syystä ja edellyttäen, ettei täytäntöönpano tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, luvan hakijan pyynnöstä lupapäätöksessä määrätä, että toiminta voidaan muutoksenhausta huolimatta aloittaa lupapäätöstä noudattaen, jos hakija asettaa hyväksyttävän vakuuden ympäristön saattamiseksi ennalleen lupapäätöksen kumoamisen tai lupamääräyksen muuttamisen varalle. Vakuus on asetettava ympäristöluvassa osoitetun valvontaviranomaisen eduksi ennen toiminnan aloittamista. Vaatimus vakuuden asettamisesta ei koske valtiota tai sen laitosta eikä kuntaa tai kuntayhtymää. Lupaviranomainen voi tarvittaessa määrätä täytäntöönpanon lupapäätöstä suppeammaksi sekä määrätä täytäntöönpanon aloitusajankohdasta.

— — — — —

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

205 §

Maksut

Sen lisäksi, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään valtion viranomaisten suoritteiden maksullisuudesta, valtion valvontaviranomainen voi periä maksun:

- 1) laatimaansa valvontaohjelmaan perustuvista luvanvaraisen ja rekisteröitävän toiminnan määräaikaistarkastuksista ja niiden muusta ohjelmaan perustuvasta säännöllisestä valvonnasta;
- 2) 169 §:n mukaisista tarkastuksista;
- 3) tarkastuksista, jotka ovat tarpeen 175 tai 176 §:ssä tarkoitetun kiellon tai määräyksen noudattamisen valvomiseksi taikka 181 §:ssä tarkoitetun toiminnan keskeyttämisen valvomiseksi;
- 4) valvontatoimista, jotka ovat tarpeen 136 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen noudattamisen varmistamiseksi.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi periä maksun:

- 1) tämän lain mukaisen luvan, ilmoituksen tai muun asian käsittelystä;
- 2) laatimaansa valvontaohjelmaan perustuvista luvanvaraisen ja rekisteröitävän toiminnan määräaikaistarkastuksista ja niiden muusta ohjelmaan perustuvasta säännöllisestä valvonnasta;
- 3) 169 §:n mukaisista tarkastuksista, jotka johtavat **kehotuksen, määräyksen tai kiellon** antamiseen sekä niistä toimenpiteistä jotka ovat tarpeen määräyksen, kehotuksen tai kiellon noudattamisen valvomiseksi;
- 4) tarkastuksista, jotka ovat tarpeen 175 tai 176 §:ssä tarkoitetun kiellon tai määräyksen noudattamisen valvomiseksi taikka 181 §:ssä tarkoitetun toiminnan keskeyttämisen valvomiseksi;
- 5) valvontatoimista, jotka ovat tarpeen 136 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen noudattamisen varmistamiseksi silloin, kun toimivalta on siirretty kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle 138 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Tämän lain 47 a §:n mukaisten lupahakemusten käsittelystä ja valvonnasta kunnalle perittävistä maksusta säädetään maa-aineslain 23 §:ssä.

Kunnalle perittävä maksu voi vastata enintään suoritteen tuottamisesta kunnalle aiheutuvia kokonaiskustannuksia. Maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa.

Maksua ei peritä viranomaisen eikä haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireillepannun asian käsittelystä, ellei 1 tai 2 momentista muuta johdu tai kysymys ole 89 §:ssä tarkoitetusta luvan muuttamisesta, joka on tullut vireille viranomaisen hakemuksesta. Edellä 89 §:n mukaisesta luvan muuttamisesta maksu peritään toiminnanharjoittajalta vaikka asia on tullut vireille viranomaisen hakemuksesta.

Muiden kuin viranomaisen tai haittaa kärsivän asianosaisen vaatimuksesta vireillepannun asian käsittelystä saadaan periä vireillepanijalta maksu, jos vireillepanoa on pidettävä ilmeisen perusteettomana.

Julkisten saatavien perimisestä ilman tuomiota tai päätöstä sekä oikeudesta tehdä maksua koskeva perustevalitus säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

206 §

Mikroyritysten valvonnasta perittävä maksu

Sen estämättä, mitä 205 §:ssä säädetään, mikroyrityksiltä perittävien 205 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 2—5 kohdassa tarkoitettujen maksujen on oltava kohtuulliset ottaen huomioon toiminnan laajuus ja luonne. Maksujen on oltava kohtuulliset myös, jos toiminnanharjoittajan asemassa on sellainen luonnollinen henkilö, joka ei harjoita taloudellista toimintaa.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Edellä 205 §:n 1 momentin 4 kohdassa ja 2 momentin 3 ja 5 kohdassa tarkoitettuihin maksuihin, joiden peruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

— — — — —

2.

Laki

jätelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan jätelain (646/2011) 124, 144 ja 145 §, sellaisena kuin niistä on 124 § laissa 1518/2015, sekä
lisätään lakiin uusi 144 a §, seuraavasti:

124 §

Tarkastukset ja valvontasuunnitelmat

Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on määräajoin asianmukaisesti tarkastettava sellaiset laitokset ja yritykset, joiden toiminnassa:

- 1) harjoitetaan jätteen laitos- tai ammattimaista käsittelyä;
- 2) syntyy vaarallista jätettä;
- 3) harjoitetaan jätteen ammattimaista kuljettamista tai keräystä;
- 4) toimitaan jätteen välittäjänä;
- 5) toteutetaan jätteen kansainvälisiä siirtoja.

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

Valvontaviranomaisen on laadittava sellaisten 1 momentissa tarkoitettujen toimintojen, joihin liittyy tai voidaan perustellusti olettaa liittyvän jätteen kansainvälisiä siirtoja, tarkastuksia ja muuta valvontaa varten suunnitelma. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on laadittava jätteen ammattimaisen kuljettamisen ja jätteen välittämisen valvontaa varten suunnitelma. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on laadittava 100 §:ssä tarkoitettujen jätteen ammattimaisen keräyksen valvontaa varten suunnitelma. Edellä tarkoitettujen suunnitelmien, jotka viranomaisen voi yhdistää ympäristönsuojelulain 168 §:n 4 momentissa tarkoitettuun valvontaohjelmaan, tulee perustua arviointiin jätteistä ja niiden jätehuollosta aiheutuvista riskeistä ja ympäristövaikutuksista.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa suunnitelmissa on esitettävä tarkastusten tavoitteet ja painopisteet, suunnitelman kattama maantieteellinen alue, suunnitellut tarkastukset ja niiden tiheys, tarkastuksiin osallistuvat viranomaiset ja niiden yhteistyötä koskevat järjestelyt sekä muut tarkastusten asianmukaiseksi toteuttamiseksi tarpeelliset seikat. Suunnitelma on arvioitava uudelleen vähintään joka kolmas vuosi ja se on saatettava tarpeen mukaan ajan tasalle. Tarkastuksia ja muuta valvontaa koskevien suunnitelmien sisällöstä ja tarkastusten toteuttamisesta säädetään lisäksi jätteesiirtoasetuksen 50 artiklassa.

Ympäristöluvanvaraisten tai rekisteröitävien 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen tarkastuksista ja niiden muusta valvonnasta säädetään lisäksi ympäristönsuojelulaissa.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tarkastuksia koskevien suunnitelmien sisällöstä ja laatimisesta, riskinarvioinnista sekä tarkastusten ja muun valvontatoiminnan järjestämisestä.

144 §

Maksut

Sen lisäksi, mitä valtion maksuperustelaisissa säädetään valtion viranomaisten suoritteiden maksullisuudesta, valtion viranomainen voi periä maksun:

- 1) 124 §:ssä tarkoitetuista laitosten ja yritysten määräaikaistarkastuksista ja muista säännöllisistä valvontatoimista, jotka perustuvat 124 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin suunnitelmiin;
- 2) tarkastuksista, jotka ovat tarpeen jätteesiirtoasetuksen noudattamisen valvomiseksi;
- 3) tarkastuksista ja muista valvontatoimista, jotka ovat tarpeen 126–128 §:ssä tarkoitettun kiellon tai määräyksen antamiseksi ja sen noudattamisen valvomiseksi.

Kunnan viranomainen voi periä maksun:

- 1) tämän lain mukaisen ilmoituksen tai muun asian käsittelystä;
- 2) 124 §:ssä tarkoitetuista laitosten ja yritysten määräaikaistarkastuksista ja muista säännöllisistä valvontatoimista, jotka perustuvat 124 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin suunnitelmiin;
- 3) tarkastuksista ja muista valvontatoimista, jotka ovat tarpeen 75, 125 ja 126 §:ssä tarkoitettun kiellon tai määräyksen antamiseksi ja sen noudattamisen valvomiseksi.

Kunnalle perittävä maksu voi vastata enintään suoritteen tuottamisesta kunnalle aiheutuvia kokonaiskustannuksia. Maksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä taksassa.

Maksua ei peritä viranomaisen eikä haittaa kärsivän asianosaisen aloitteesta vireillepannun asian käsittelystä, ellei 1 tai 2 momentista muuta johdu.

Muiden kuin viranomaisen tai haittaa kärsivän asianosaisen vaatimuksesta vireillepannun asian käsittelystä saadaan periä maksu vireillepanijalta, jos vireillepanoa on pidettävä ilmeisen perusteettomana.

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

144 a §

Mikroyritysten valvonnasta perittävä maksu

Sen estämättä, mitä 144 §:ssä säädetään, luonnolliselta henkilöltä, joka ei harjoita taloudellista toimintaa sekä ympäristönsuojelulain 206 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettulta mikroyritykseltä perittävien 144 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen maksujen on oltava kohtuulliset ottaen huomioon toiminnan laajuus ja luonne, ~~ellei kyse ole kansainvälisestä jätteen siirrosta~~. Mikroyritykseltä perittäviin maksuihin sovelletaan lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 206 §:n 4 momentissa säädetään. Maksua ei peritä luonnolliselta henkilöltä, joka ei harjoita taloudellista toimintaa, hakemuksesta, joka koskee yksinomaan tämän lain mukaisen maksun kohtuullistamista.

145 §

Kustannusten ja maksujen periminen

Kunnan jätemaksu, 144 §:n 1 ja 2 momentissa säädetty maksu sekä 123 §:n 4 momentissa ja jätteen siirtoasetuksen 29 artiklassa tarkoitettut kustannukset ovat suoraan ulosottokelpoisia. Niiden perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Edellä 124 §:n 2 momentissa tarkoitettujen jätteen ammattimaisen kuljettamisen, välittämisen ja keräyksen valvontaa koskevat suunnitelmat on laadittava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2018.

Edellä 144 §:ssä säädettyihin maksuihin, joiden peruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 13.10.2017

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Satu Hassi vihr
varapuheenjohtaja Silvia Modig vas
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Susanna Huovinen sd
jäsen Olli Immonen ps
jäsen Pauli Kiuru kok
jäsen Hanna Kosonen kesk
jäsen Rami Lehto ps
jäsen Sari Multala kok
jäsen Riitta Myller sd
jäsen Martti Mölsä si
jäsen Veera Ruoho kok

Valiokunnan mietintö YmVM 11/2017 vp

jäsen Katja Taimela sd
jäsen Ari Torniainen kesk
varajäsen Arto Pirttilahti kesk

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos